

L'EFECTE DE LA COVID-19 EN ELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Font: ONU / Manuel Elias

El 13 de març de 2020, el Govern Espanyol va decretar en tot el territori l'estat d'alarma per a frenar l'augment de casos de la COVID-19 que s'estaven propagant a Espanya. Un any després, evidenciem que la pandèmia ha provocat un impacte negatiu en els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), adoptats i integrats per l'Assemblea General de l'ONU en l'Agenda 2030, encaminada a incidir en les esferes ambiental, social i econòmica dels països en llaures al seu desenvolupament.

Els Objectius de Desenvolupament Sostenible posseeixen un caràcter interdependent, el qual ha provocat que si bé no tots els ODS s'han vist afectats de manera directa per la pandèmia al llarg d'aquest any, en estar connectats entre si, tot canvi que es produeixi en un d'ells genera obstacles per a aconseguir els altres.

La salut i benestar, Objectiu de Desenvolupament Sostenible associat a la COVID-19, ha posat de manifest la necessitat de preparació sanitària i avanç científic per a fer front a

pandèmies capaces de desestabilitzar en l'àmbit mundial els progressos realitzats en l'àmbit de la salut.

La pandèmia ha provocat col·lapses als hospitals a causa de l'augment dels casos en les UCI. Així mateix, va causar retards en les citacions per a altres malalties, i agreujants en les malalties de salut mental a causa de les restriccions de mobilitat en domicilis i falta d'accés al personal encarregat dels tractaments.

Els ODS que tenen com a focus el canvi climàtic i el medi ambient s'han vist entorpits per la COVID-19. Prova d'això és l'alentiment en la prohibició de l'ús de plàstics, pel fet que una de les mesures que han resultat ser més efectives en l'esforç per frenar l'avanç del contagi de la COVID-19 han estat els equips de protecció, entre els quals es troben els vestits, els guants i les màscares, no només regulats per a un ús del personal d'atenció sanitària, sinó també per a tota la població. Aquest enlairament exponencial del consum de les màscares ha provocat greus

conseqüències, no només pel material del qual estan compostos aquests equips, sinó per la contaminació que els mateixos han generat pel seu mal procés de rebuig en mars i oceans.

L'ODS 5, relatiu a la igualtat de gènere, ha estat perjudicialment danyat amb l'arribada de la COVID-19. Les mesures de restricció de la mobilitat han incrementat el risc de casos de violència de gènere, així com de maltractament infantil, en el qual la tensió augmenta a conseqüència d'una estada contínua en el domicili de tots els convivents i la falta d'accés al personal educatiu, treballadors i assistents socials.

No obstant això, no sols veiem un impacte negatiu en el fenomen de la violència de gènere, sinó que a més les dones s'han vist afectades tan professionalment, pel fet que comprenen un alt percentatge dels professionals d'assistència sanitària, un 80% del personal d'infermeria, com en la cura de la llar, ja que la pandèmia ha deixat a un gran nombre de nens sense escoles i col·legis, per la qual cosa moltes dones han hagut de compaginar la cura de la llar amb el treball.

Ara bé, el tancament dels col·legis no només incideix en problemàtiques de gènere, sinó que afecta de manera directa a l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible de l'Educació de Qualitat i a l'accés d'un gran col·lectiu de nens i nenes de famílies amb un baix nivell econòmic tant a una educació en els centres escolars, com a la provisió d'aliments essencials proporcionats pels col·legis en l'horari escolar.

Així mateix, l'estratègia basada en classes a distància genera una escletxa en les desigualtats educatives per a aquells nens i nenes que no tenen accés als mitjans tecnològics necessaris per a poder

posar en pràctica aquesta nova forma d'ensenyament.

Fam Zero, el segon objectiu dels ODS, ha duplicat la xifra de persones en risc de patir fam severa a conseqüència de la pandèmia, la situació econòmica i la crisi climàtica que viurem actualment. El mateix ha succeït amb la lluita contra l'eliminació de la pobresa, que lluny d'avançar per a l'erradicació de la mateixa ha sofert una reculada.

Segons els càlculs del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), uns 207 milions de persones se sumarien a les files de la població que viu per sota de la línia de pobresa a conseqüència de la crisi econòmica resultada de la pandèmia de la COVID-19, fet que elevaria a mil milions la quantitat de gent que estaria en aquesta situació el 2030.

Si bé és cert que la COVID-19 es presenta com un obstacle en la consecució dels ODS, originant una crisi mundial i un augment de les desigualtats, cal esmentar les paraules esperançadores d'Achim Steiner, administrador Del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament:

“La COVID-19 és un punt d'inflexió i les decisions que prenguin els líders ara podrien portar el món en direccions molt diferents. Tenim l'oportunitat d'invertir en una dècada d'acció que no només ajudi les persones a recuperar-se de la COVID-19, sinó que restableixi el camí al desenvolupament de la gent i del planeta cap a un futur més just, resistent i sostenible”.

Helena Cuéllar Hinojal

Estudiant de Drets Humans, Democràcia i Globalització a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i en pràctiques en l'ANUE.

Fonts:

- Naciones Unidas, 2020. *Informe de políticas: La educación durante la COVID-19 y después de ella.*

Publicat per:

**Asociación para las
Naciones Unidas
en España**
United Nations Association of Spain

Vía Laietana, 51, entlo.3ª. 08003 Barcelona
Tels.: 93 301 39 90 – (31 98) Fax: 93 317 57 68
e-mail: info@anue.org

Amb el suport de:

**Generalitat
de Catalunya**

* La Revista de l'ANUE no fa necessàriament com a seves les opinions expressades pels seus col·laboradors.